

РЕШЕНИЕ

№ 5299

гр. София, 29.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 01.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **1423** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК във връзка с чл. 27, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/.

Образувано е по жалба на ЕТ К. – Е. А., [населено място], чрез адв. Г. М. против решение № 932 от 23.12.2011г. на директора на Агенция Митници, с което е потвърдено решение № 10/33/1 от 31.10.2011г. на началника на митница Р., в частта, в която се отказва възстановяване на акциз в размер на 12 020.26 лева на жалбоподателя за 13 981.95 литра автомобилен бензин А95Н, с код КН 27101145, поради това, че използването му за зареждане на въздухоплавателни средства при осъществяване на авиохимически работи през м.04.2011г. не е доказано по безспорен начин.

Жалбоподателят твърди, че отказът за възстановяване на акциз е незаконосъобразен по съображения основани на твърдението, че разполага и е представил всички предвидени от закона доказателства за осъществяване на дейностите, за които е разходвал гориво за въздухоплавателни средства.

Искането до съда е за отмяна на оспорените актове и връщане на преписката на началника на митница Р. за възстановяване на акциза.

Подробни съображения за незаконосъобразност на изложените от митническите органи мотиви за отказ да се възстанови платения от търговеца акциз се излагат в представената по делото писмена защита на процесуалния представител на жалбоподателя.

Ответникът – директор на Агенция Митници в представена по делото писмена защита от 27.04.2012г. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 20.01.2012г. е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 27, ал. 4 от ЗАДС, считано от връчване на решение № 932/23.12.2011г. на 06.01.2012г. При преценката за срочност на оспорването съдът съобрази, че първоначално издаденото решение № 10/33/1 от 31.10.2011г. на началника на митница Р. е обжалвано на 14.11.2011г., която е постъпила при директора на АМ на 23.11.2011г. и че атакуваният акт е издаден в срока по чл. 27, ал. 4 от ЗАДС.

При разглеждането на спора по същество, съдът намира следното:

Административното производство е образувано пред началника на митница Р. въз основа на искане за възстановяване на акциз № К47-0036 от 16.05.2011г. за гориво, автомобилен бензин А95Н, с код КН 27101145, изнесено като доставка за зареждане на въздухоплавателни средства при осъществяване на авиохимически работи в периода 01.04.2011г. – 30.04.2011г., в размер на 21 369.58 лева за 30 098 л автомобилен бензин.

От търговеца са приложени фактури за закупено гориво с включен акциз, акцизни данъчни документи към всяка фактура, декларации за съответствие на качеството на течните горива и платежни нареждания към доставчика на гориво.

По искането е издадено решение № 1033/04.07.2011г., с което е отказано възстановяване на акциза, в пълния заявен размер. Това решение е отменено по реда на чл. 27, ал.4 от ЗАДС с решение № 612/23.08.2011г. на директора на АМ и преписката е върната за ново произнасяне.

При новото разглеждане на искането за възстановяване на акциз, от страна на митническите органи са предприети действия по извършване на допълнителна проверка, за която е съставен Протокол № 10/32/2 от 28.10.2011г. Въз основа на отговор от ГД Г., в който администрацията приема за достоверна, информацията, представена от оператора, предвид дългогодишния опит в сферата на въздухоплавателните услуги, органите при митница Р. са приели, че обстоятелствата относно действително пролетяното време, което е свързано с определяне размера на акциза, подлежащ на възстановяване, не може да бъдат проверени.

В бордните и технически журнали на самолетите са отразени датите, времетраенето, площите и количеството заредено гориво за извършените авиохимически работи през процесния период. За м.04.2011г. едноличният търговец няма регистрирани полети в ДП Р..

Според констатациите в протокола, авиационният часовник не може да бъде използван за отчитане на полетното време и контрол за целите на акцизното законодателство, тъй като този уред на всеки 12 часа се занулява и няма функции за натрупване на отчетените часове.

Наред с това митнически органи не приемат за годно доказателство заповедите за определяне разходните норми на гориво за притежаваните от търговеца самолети, тъй като са издадени от него, както и представените експедиционни бележки за м.04.2011г., тъй като не съдържат подпис на получател, номер и дата на рейс, направление, самолет и т.н. съгласно изискванията на чл.23а, ал.3 т.2 от ППЗАДС

При проверката, съгласно констатациите от цитирания протокол е установено, че за част от авиохимическите работи, регистрирани в бордовите дневници на самолетите

жалбоподателят е издал фактури, по които са извършени плащания, а за друга част не е издал фактури до момента на подаване на искането за възстановяване на акциз. За последните е прието, че не е изпълнено изискването на чл. 113, ал.1 и ал. 4 от ЗДДС. На това основание от проверяващия орган е направен извод, че за тези случаи не е възникнало данъчно събитие, тъй като не може да установи по безспорен начин изнасянето на горивото, рекпективно неговото използване по предназначение.

В резултат е издадено решение № 10/33/1 от 31.10.2011г. на началника на митница Р., с което е възстановен акциз в размер на 9 349.32 лева и е отказано възстановяване на акциз в размер на 12 020.26 лева.

Отказът е обжалван пред директора на АМ, който с оспореното решение № 932 от 23.12.2011г. го е потвърдил.

Като част от доказателствата по делото са приобщени като папка – приложение, документите, събрани в хода на административното производство, които следва да бъдат обсъдени при преценката за материална законосъобразност на отказа за възстановяване на акциз.

В хода на съдебното производство жалбоподателят е ангажирал съдебно – счетоводна експертиза. От приетото по делото заключение на вещото лице А. Д. Ф. – П. се установява, че за процесните авиохимически услуги счетоводното отразяване на разхода за горива отговаря на изискванията на ЗСч. При извършената проверка експертизата е установила, че разходът на горива за авиохимически услуги по експедиционните бележки към фактурите от таблица № 1 от протокол № 10/32/2 от 28.10.2011г., съответства количествено и по начина на счетоводно отразяване на разходите за горива, направени за авиохимически услуги, за които е възстановен акциз, отразен в таблица 2 от същия протокол.

В констативната част на заключението експертът посочва, че счетоводните операции относно горивата са извършени въз основа на експедиционните бележки относно количеството и въз основа на бордовите дневници относно времето, което са прелетели самолетите.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 27, ал. 4 от ЗАДС – директора на Агенция Митници.

При издаването му е спазена предвидената от закона писмена форма. Изложените в решението мотиви позволяват извършване на контрол по отношение наличието или липсата на материалните предпоставки за отказ да се възстанови, посочения от жалбоподателя акциз.

Нормата на чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗАДС предвижда, че се освобождават от облагане с акциз енергийните продукти за зареждане на въздухоплавателни средства и плавателни съдове (включително за риболов), освен когато се използват за частни развлекателни полети и плаване по ред и начин, определени с правилника за прилагане на закона.

Съгласно 24, ал. 2 от ППЗАДС изискванията за възстановяване на акциза се считат за изпълнени, когато в резултат на проверка от митницата, в която е подадено искането за възстановяване се установи по безспорен начин, че исканият за възстановяване акциз е внесен и изнасянето на акцизните стоки е осъществено. По силата на чл. 26, ал. 2 от ЗАДС и чл. 22, ал. 2 от ППЗАДС, доставката на енергийни продукти за зареждане на плавателни съдове и въздухоплавателни средства следва да се счита за изнасяне и обезпеченият/платеният за стоките акциз се освобождава/възстановява по

ред и в срокове, определени с правилника за прилагане на закона. Това не се отнася за плавателни съдове и въздухоплавателни средства, които се използват за спортни и развлекателни цели или за лични нужди.

В случая по делото не се спори, че заявеният за възстановяване акциз е внесен по сметка на Републиканския бюджет. Това обстоятелство се потвърждава и от приложената по делото служебна бележка вх. № К47/0036 от 26.05.2011г. на длъжностно лице от отдел Акцизи на митница Р.. Не е спорно и обстоятелството, че [фирма] е авиационен оператор, притежаващ валидно разрешение за извършване на авиохимически работи през процесния период м.04.2011г. Това се установява и от представеното свидетелство за авиационен оператор (С.) № BG AW 409 валидно до 31.03.2012г. съгласно, което жалбоподателят притежава разрешение за извършване на авиохимически работи със самолети АН-2, с регистрационни опознавателни знаци LZ-1164 и LZ-1251 и тип PZL М 18 с регистрационни опознавателни знаци LZ-К. и LZ-К.. От констатациите в съдържащия се по преписката протокол № 10/32/04.07.2011г. е видно, че търговецът разполага с четири собствени селскостопански, както и че предметът му на дейност включва извършването на авиохимическа работа с всички видове самолети и вертолети.

Не е спорно също, че при подаване на искането е спазена предвидената в чл.23а от ППЗАДС процедура. Спорът е единствено относно материалната законосъобразност на постановения частичен отказ за възстановяване на акциз в размер на 12020.26 лева, начислен и платен за автомобилен бензин А95Н, с код по КН 27101145, чието използване за зареждане на въздухоплавателни средства при осъществяване на авиохимически работи през м.04.2011г. не може да бъде доказано по безспорен начин. Този извод на митническия орган е мотивиран с обстоятелството, че фактурите за гориво от 13168.05литра са издадени в нарушение на чл. 113, ал.1 и ал. 4 от ЗДДС, извън 5 – дневния срок от настъпване на данъчното събитие.

Документите, които е необходимо да бъдат представени за удостоверяване на правото за възстановяване на акциз, са регламентирани в нормата на чл. 23а, ал. 3 от ППЗАДС (в редакцията ѝ, приложима период), Съгласно т.2 от посочената разпоредба е предвидено представянето на документи, доказващи доставката на енергийните продукти за зареждане на плавателни съдове или въздухоплавателни средства (ордер за зареждане, стокова разписка за зареждане, съплай лист, деливъри сертификат или друг документ за зареждане, от който са видни: номерът и датата на рейса, направлението и инициалът (име и/или номер) на съответния плавателен съд или съответното въздухоплавателно средство).

От съвкупната преценка на доказателства, представени по делото, включително и тези в една папка - приложение, настоящия състав намира, че това изискване е изпълнено от страна на търговеца – жалбоподател.

От представените в хода на административното производство документи – експедиционни бележки и технически бордни дневници, периода 07.04.2011г. - 30.04.2011г. се установява количеството и вида на горивото, което е заредено и изразходвано на съответната дата, на кой самолет е извършено зареждането, в изпълнение на поръчката от кой доставчик е станало това, направлението на самолета. Представените от жалбоподателя извлечения от летателни бордни журналы, за същия период съдържат данни за начало и край на полетите, нальот, схема на участъците за обработка, обработените декари. При съпоставка между данните, отразени в бордния журнал относно кооперация, обработвана култура, площ и т.н. и тези, съдържащи се в

представените в хода на административното производство документи от получателите на авиохимически услуги се установява, че касае до осъществяване на авиохимически работи, както следва: по отношение на ИЗС Образцов чифлик, извършени съгласно протокол от 10.04.2011г. и на 11.04.2011г., за които е издадена фактура № 547/02.08.2011г.; по отношение на З. „В.“ за извършените на 17.04.2011г. авиохимически услуги, за които е издадена фактура № 560/14.09.2011г. и др.

Аналогични са данните за ЗК Х. за извършените на 10.04.2011г., авиотехнически услуги, за които е възстановен акциза, платен за изразходваното гориво, за З. К. за извършените на 12.04.2011г. 17.04.2011г. авиохимически услуги, за Х. АД, [населено място] за извършените на 18.04. и 21.04.2011г. авиохимически услуги, както и за Сафари – М Е. за извършените на 30.04.2011г. авиохимически услуги. Данните, отразени в извлеченията от бордните журннали съответстват на данните в представените от жалбоподателя експедиционни бележки за зареждане и технически бордни дневници, поради което следва да се приеме, че с представянето на посочените доказателства жалбоподателят е доказал извършването на услугите, а в частност - зареждането на въздухоплавателните средства с посоченото количество гориво и съответно – изразходването на горивото. Действително експедиционните бележки не са подписани от получателите на услугите, но осъществяването на авиохимическите услуги на посочените в журнала дати, се потвърждава от приложените по преписката протоколи, които носят подписа на лицата, получили услугите /от 10.04.2011г. с ИЗС Образцов чифлик/, както и от представените уведомителни писма до местните власти за провеждане на растителнозащитни, дезинфекционни и дезинсекционни мероприятия от З. В., [населено място], обл. Р., писмени обяснения, в които извършването на услугата се потвърждава от страна на Сафари - М Е..

Отразеното в посочените документи се потвърждава и от представените от жалбоподателя други доказателства - справка за наляота за месец април 2011г., заповед № 02 от 10.01.2009г. за установяване разходните норми на самолет Ан2, както и извлеченията от счетоводните му регистри за сметка 601/7 (изписано авиационно гориво) за периода от 01.04.2011 г. до 30.04.2011 г. и от сметка 302/3 за изписаното авиационно гориво за същия период, както и тези приложения към заключението на вещото лице, в хода на съдебното производство.

От така представените доказателства се установява извършването на процесните авиохимически услуги през м.04.2011г. Изразходеното количество гориво, за което е платен претендирания за възстановяване акциз, съответства на отразеното в документите. От заключението на вещото лице се установява по безспорен начин, че начинът на отчитане на процесното количество гориво /по таблица 1 от Протокол № 10/32/2 28.10.2011/ е идентичен с отчитането на горивото, за което е възстановен акциз /по таблица 2 от същия протокол/ от началника на митница Р.. При изготвянето на експертизата вещото лице е констатирало редовност на счетоводството на жалбоподателя, както и че осчетоводеното количество гориво като материален запас е относимо към издадените в последствие фактури. Според вещото лице крайното салдо на стойността на изписаното гориво по сметка 302/3, където са отразени експедиционните бележки, отговаря на дебитното салдо на сметка 601/7.

При наличието на доказателства за фактическото осъществяване на летална дейност и такива за действителното осъществяване на авиохимически услуги през процесния период м.04.2011г., за които е разходван енергия продукт с платен акциз,

обстоятелството, че фактурите за същите услуги не са издадени в този период и в срока по чл. 113 от ЗДДС, е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на търговеца по ЗДДС, но е ирелевантно за условията и документите, въз основа на които акцизът подлежи на възстановяване.

Поради това следва да се приеме, че основният мотив на митническите органи за издаване на оспорения отказ, поради издаване на фактурите в нарушение на чл. 113, ал. 3 и ал. 4 от ЗДДС е неотнормим към документите и обстоятелствата по чл. 23а, ал.3 от ППЗДДС, при които акциза подлежи на възстановяване.

Доводите на ответника, основани на липсата на регистрация в Р. на извършените от жалбоподателя полети, са неотнормими към факта на извършване на услугите. От представена в хода на административното производство информация от генералния директор на Държавно предприятие Ръководство на въздушното движение (вх. № К47/0051 от 03.09.2011 г. в Т. Р.), полетите извършени с притежаваните от жалбоподателя въздухоплавателни средства с регистрационни знаци и LZ-1251, LZ-1164, L. и L. не подлежат на разрешителен режим, поради което тяхната регистрация като изпълнени полети е на база доброволно постъпила информация от страна на оператора. Съгласно чл. 20, ал. 1, т. 3 от Наредба № 22 от 21.07.1999 г. за извършване на полети във въздушното пространство и от/до летищата на Република Б., вътрешните полети по правилата за визуални полети с въздухоплавателни средства с максимално излетно тегло под 5,7 тона свързани с агрохимическа дейност се извършват само с информация от командира на въздухоплавателното средство до органа за полетно информационно обслужване на въздушното движение към ГД Р.. Следователно от липсата на регистрация на извършените от въздухоплавателните средства на жалбоподателя полети не може да се прави извод, че те не са осъществени.

От друга страна и предвид цитирания отговор на органа, овластен от закона да осъществява надзор върху авиационната дейност, следва да се приеме, че измерването на полетното време е извършено от жалбоподателя в съответствие с предвиденото в нормативната уредба средство - чрез авиационен часовник, с какъвто са оборудвани, притежаваните от него самолети.

Предвид всичко изложено се налага краен извод за незаконосъобразност и отмяна на оспорения административен акт, поради противоречието му с материалния закон. Преписката следва да се върне на началника на митница Р. за възстановяване на акциза в размер на 12 020.26 лева по искането на ЕТ К. – Е. А. от 16.05.2011г.

За пълнота, следва да се посочи, че представеното от жалбоподателя с писмените бележки на процесуалния му представител писмено доказателство не се отразява на горните изводи, поради което даденият в с.з. на 01.07.2013г. ход на устните състезания по делото не следва да бъде отменян на основание чл. 253 от ГПК.

При този изход на спора разноски се дължат на жалбоподателя, но предвид липсата на искане с правно основание чл. 78 от ГПК във връзка с §2 от ДР на ДОПК такива не следва да се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 27, ал. 4 от ЗАДС, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ЕТ К. – Е. А., [населено място], решение № 932 от 23.12.2011г. на директора на Агенция Митници, с което е потвърдено решение № 10/33/1 от 31.10.2011г. на началника на митница Р., в частта, в която се отказва възстановяване на акциз в размер на 12 020.26 лева на жалбоподателя за 13 981.95 литра автомобилен бензин А95Н, с код КН 27101145.

ИЗПРАЩА делото като преписка на началника на митница Р. за възстановяване на акциз в размер на 12 020.26 лева за 13 981.95литра автомобилен бензин А95Н, с код КН 27101145 по искане вх. № К47-0036 от 16.05.2011г. на ЕТ К. – Е. А., [населено място], при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: